

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/234/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113225602
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113225602.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zastúpená: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava p r o t i žalovanému: F. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S. Š., A.. P.. C. XX, o zaplatenie 1.178,53 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1178,53 Eur.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou zo dňa 18.7.2013 domáhal zaplatenia istiny 1.178,53 Eur a úrokov z omeškania z tejto sumy 9% ročne od 25.9.2010 do zaplatenia. Nárok odvodil zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21.4.2008. V žalobe (nesprávne) uviedol, že poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 3.701,22 Eur, z ktorej žalovaný vrátil len 2.609,65 Eur a preto žalobca listom zo dňa 15.9.2010 úver zosplatnil.

Pred začatím konania vo veci samej písomným podaním zo dňa 4.3.2014 zobrať žalobu o zaplatenie istiny späť z dôvodu jej úhrady. Dňa 28.11.2013 bola zaplatená suma 260 Eur a dňa 18.2.2014 suma 938,36 Eur. Žalobca však trval na zaplatení úrokov z omeškania, ktoré kapitalizoval za obdobie od 25.9.2010 do 28.11.2013 na sumu 317,55 Eur (9% ročne zo sumy 1178,53 Eur od 25.9.2010 do 28.11.2013) a od nasledujúceho dňa do 18.2.2014 vyčíslil úrok z omeškania na sumu 18,57 Eur (9% ročne zo sumy 918,53 Eur od 29.11.2013 do 18.2.2014).

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavil, jeho neúčast' ospravedlnila jeho manželka z pracovných dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie písomnou zmluvou o pôžičke zo dňa 21.4.2008, predžalobnou upomienkou zo dňa 15.9.2010 s návratkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 a zistil tento skutkový stav:

Uznesením tohto súdu č.k. 11C 234/2013-26 zo dňa 13.1.2014 bola pripustená zmena žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. do konania vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko s.r.o. nakoľko predmetná pohľadávka bola zmluvou zo dňa 18.10.2013 postúpená na danú spoločnosť.

Postupca uzavrel dňa 21.4.2008 so žalovaným písomnú zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 2.489,54 Eur (75.000,- Sk). Pôžička bola teda poskytnutá v uvedenej výške a nie vo výške 3701,22 Eur ako to bolo uvedené v žalobe. Uvedenú sumu mal žalovaný žalobcovi zaplatiť z tejto zmluvy, keďže pôžičku sa zaviazal uhradiť 46 mesačnými splátkami po 2.424,- Sk (80,46 Eur). V zmluve je uvedená aj ročná úroková sadzba 21,88% a RPMN v tej istej výške a ako konečná splatnosť je uvedených 48 mesiacov.

Listom zo dňa 15.9.2010 bol žalovaný vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok vo výške 1931,10 Eur do 3 dní od doručenia tejto výzvy vzhľadom na to, že žalovaný splátky neuhradil. Výzva mu bola doručená dňa 21.9.2010.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo z daného úverového vzťahu sumu 2.609,65 Eur.

Právny vzťah medzi právnym predchodcom terajšieho žalobcu a žalovaným bol založený zmluvou spotrebiteľskom úvere uzavretou podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 2.4.2008 do 31.7.2008.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a pod i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia súd dospel k záveru, že účastníci uzavreli síce platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale tá neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ a i/. Podľa daných ustanovení totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a poplatkov. Teda nepostačuje ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je uvedená ani konečná splatnosť úveru, pretože údaj 48 mesiacov tak, ako je to uvedené v predmetnej zmluve, je neurčitý. Snahou zákonodarcu bolo nepochybne konkrétne uvedenie tohto časového údaju a to dátumom a nie počtom mesiacov, u ktorého nie je zrejme od kedy sa majú počítať a od ktorého dňa v mesiaci. Dôsledkom neuvedenia týchto obligatórnych náležitostí sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný teda žalobcovi mal vrátiť len skutočne požičané peňažné prostriedky t.j. 2489,54 Eur, pričom už v čase podania žaloby pôvodnému žalobcovi zaplatil viac t.j. 2609,65 Eur a po podaní žaloby uhradil ešte 1178,53 Eur.

Zo žaloby nevyplýva kedy žalovaný uhradil spomínanú sumu 2609,65 Eur. Aj keby celú túto sumu uhradil až po zosplatnení úveru t.j. po 25.9.2010, v takom prípade by najvyššie možné úroky z omeškania zo sumy 2.489,54 Eur (ktorú mal správne žalovaný uhradiť) ku dňu podania žaloby činili 631,04 Eur. Úroky z omeškania sú upravené v § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 25.9.2010 výška úrokov z omeškania podľa vyššie citovaných ustanovení činila 9% ročne, kapitalizované úroky z omeškania (opäť len v najvyššej možnej miere) by predstavovali 631,04 Eur a keďže žalovaný v skutočnosti zaplatil podstatne viac, súd žalobu v časti príslušenstva pohľadávky zamietol. Bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti aby súd dopĺňal dokazovanie o zistenie dátumov spomínaných úhrad, keďže bolo zjavné, že žalovaný akékoľvek možné úroky z omeškania preplatil.

Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby o zaplatenie istiny došlo pred začatím pojednávania, súd konanie v tejto časti zastavil s poukazom na § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z § 142 ods. 1 O.s.p. v návaznosti na § 146 ods. 2 vetu prvú O.s.p. Nebolo možné pokiaľ ide o zaplatenie istiny aplikovať § 146 ods. 2 vetu druhú O.s.p., keďže nebol splnený ten zákonný predpoklad v zmysle citovaného ustanovenia, že by žaloba bola podaná dôvodne. V čase žaloby totiž žalovaný mal svoj dlh na istine už vyrovnaný. V konaní o zaplatenie príslušenstva pohľadávky bol žalobca, ktorý jediný si uplatnil náhradu trov konania neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.